

посрѣдъ такава дълбока тишина, што чукането на стѣнния часовникъ му се чинѣше, че прави голѣмъ шумъ. Подиръ нѣколко минути Томъ се върна съ доктора, който хвърли единъ погледъ върху умирающата и отначало не каза нищо.

— Отъ кога е въ това състояние? попита той мисъ Офелия.

— Отъ подиръ полунощъ, отговори мисъ Офелия.

Събудена отъ дохаждането на доктора, Мария влѣзе по ношна роба отъ съседната стая, като викаше: — Августине! братовчедко! Що има?

— Тишина! тя умира, каза Сенъ-Кларъ.

Мамми зачу тѣзи думи и се завтече да събуди слугитѣ. Всички роби скоро бѣха на кракъ; слушаха се стѣпки; безпокойни групи се образуваха подъ галерията, а мнозина гледаха прѣзъ стъклената врата. Сенъ-Кларъ не знаеше, що става наоколо му; той виждаше само дѣщеря си.

— Дано се събуди и ни проговори още единъ пжтъ! каза той; и като се наведе къмъ нея, извика:

— Ево! мила Ево!

Голѣмитѣ сини очи на дѣтето се отвориха една усмивка озари лицето му и то се опита да стане.

— Познавашъ ли ме, Ево?

— Тате! каза дѣтето; и като направи послѣдно усилие, тя го прѣгърна, но ржцѣтъ ѝ отслабнаха и паднаха. Когато Сенъ-Кларъ подигна главата си, той забѣлѣжи, че дѣщеря му е въ агония. Тя дишаше трудно и едвамъ движеше малкитѣ си ржчички.

— О! Боже мой, това е ужасно! извика той; и безъ да знае, що прави, стисна несъзнателно Томовата ржка. Томъ стисна неговата и дигна очитѣ си къмъ небето, за да проси помощъ.

— Молете се това испытание да се прѣкрати! каза Сенъ-Кларъ: то ми разкжсва сърдцето.

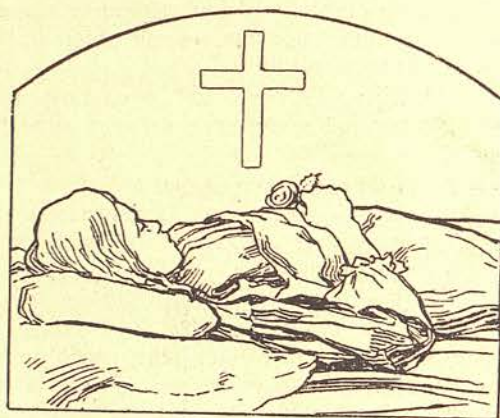
— Всичко е свършено, драгий ми господарю, отговори Томъ; погледнете я.

Тя лежеше запѣхтяна на леглото си; голѣмитѣ ѝ очи бѣха неподвижни; земнитѣ ѝ мжки бѣха се свършили; лицето ѝ блѣщѣше тѣй тайнствено и тѣй величествено, што сълзитѣ на ония, които я гледаха, се спираха.

— Ево! каза тихо Сенъ Кларъ.

Тя не чуваше нищо.

— Ево, кажи ни, що виждашъ.

Една лжчезарна усмивка освѣти лицето ѝ; тя промълви: — О! миръ... радостъ... любовъ... Послѣ тя издѣхна и прѣмина отъ смъртъта въ вѣчния животъ.

Сбогомъ, скжпо дѣте. Вратитѣ небесни се затвориха подиръ тебе; ние не ще те видимъ вече!

Забѣлѣжка. Книгата „Чичовата Томова колиба“, отъ която извлѣкохме тоя разказъ, и за която бѣхме обси-пани съ запитвания: кога ще излѣзе отъ печатъ, съставя № 14 отъ „Библиотеката на Картинна Галерия“. Книгата излѣзе вече отъ печатъ и биде разпратена на прѣдплатилитѣ абонати. Цѣната ѝ е три лева, но за нашитѣ абонати я отсѣжпяме срѣщу 2 л. 50 ст. До 15-й Януарий, обаче, пакъ всички могатъ да я получатъ срѣщу 2 лева, тѣй като закъснѣхме съ изпращане на поканитѣ, които разпратихме прѣзъ м. Декемврий. Поради голѣмата популяр-ностъ на съчинението и раскошното и ефтино издание, което направихме, „Чичовата Томова колиба“ се радва на ус-пѣхъ, какъвто ние не очаквахме.

